Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Η αναμενόμενη κίνηση Χριστόφια και το στρατηγικό της πλαίσιο

Τελικά, ένα πράγμα για το οποίο σίγουρα δεν μπορεί κάποιος να κατηγορήσει το ΑΚΕΛ, είναι για την οργάνωση και την στρατηγική του θεώρηση. Αν δει κάποιος την διαδικασία με την οποία κινήθηκε τους τελευταίους δύο μήνες, υπήρξε σχεδόν άψογη – ιδιαίτερα αν λάβει κανείς υπόψη το εχθρικό περιβάλλον, όσον αφορά στα ΜΜΕ. Αρχικά, φαίνεται ότι η απόφαση Χριστόφια να μην επαναδιεκδικήσει είχε, ήδη, ληφθεί από πέρσι, αν όχι προηγουμένως. Σίγουρα, η ολοκλήρωσή της πρέπει να έγινε με τις συναντήσεις στο Green Tree. Είχε διαρρεύσει, τότε, ότι ο Χριστόφιας είχε πει ότι δεν θα ήταν πρόεδρος μετά τις εκλογές. Αυτή ήταν και η θέση, άλλωστε, την οποία εξέφρασε, όχι απλώς προεκλογικά, αλλά και το 2010, όταν ξεκίνησε η αποστασιοποίηση του Συναγερμού – η οποία ερμηνεύτηκε από το ΑΚΕΛ ως πρόωρη έναρξη προεκλογικής εκστρατείας. Η πιο χαρακτηριστική δήλωση ήταν, όμως, στην γιορτή του προεδρικού φέτος - για την πρωτοχρονιά - όταν ο Χριστόφιας έκανε σαφή αναφορά ότι θα είναι άλλος στην θέση του, μετά τον Φεβρουάριο του 2013. Προφανώς, ο Χριστόφιας προτίμησε να καθυστερήσει την διαδικασία για να εξασφαλίσει και την στάση του ΟΗΕ -ότι δεν θα προχωρούσαν σε διεθνή διάσκεψη ή δεν θα θεωρούσαν ότι η ε/κ πλευρά έκανε κίνηση αποφυγής των ευθυνών της - αλλά και για να προετοιμάσει το έδαφος για τις εναλλακτικές προτάσεις της αριστεράς – όπως άρχισε να γίνεται από τον Μάρτη με τα ανοίγματα στο Κέντρο, αλλά και την ανάδυση άλλων πιθανών υποψηφίων.

Το ότι η ανακοίνωση έγινε λίγο μετά την υποβολή αιτήσεων για τα «οικόπεδα» της κυπριακής ΑΟΖ ήταν σημειολογικά λογικό, καθώς το ζήτημα του φυσικού αερίου και των διαδικασιών εξασφάλισης συνθηκών για την έρευνα και την εξόρυξη ήταν μέρος της ευρύτερης στρατηγικής της κυβέρνησης για την οποία μπορεί, ήδη, να διεκδικήσει ιστορική επιτυχία.

Όσον αφορά στο κυπριακό, όπως φάνηκε και από το διάγγελμα του, η θέση του Χριστόφια, είναι ότι τα επιτεύγματα της θητείας του - τόσο όσον αφορά στην ανατροπή της απομόνωσης της περιόδου 2004-08, όσο και στην αποδοχή βασικών όρων και συγκλίσεων από την τ/κ πλευρά, όπως η «μια κυριαρχία» – την οποία ανέφερε- και τα συνεπαγόμενα της - θα κατανοηθούν όταν βρεθεί ο επόμενος

πρόεδρος μπροστά στα δεδομένα. Αλλά και με ένα κοινό, και στις δυο κοινότητες, που έμαθε τα τελευταία 4-5 χρόνια να ακούει το τι γίνεται στις διαπραγματεύσεις. Άφησε, με αυτην την εννοια, μια κληρονομιά ειλικρίνειας που θα λειτουργεί αναπόφευκτα ως μέτρο σύγκρισης.

Βέβαια, το όλο σκηνικό στο κυπριακό μπορεί και να εμφανιστεί, ξανά και πριν τις προεδρικές, αν το θελήσει η Τουρκία – αν και ο Πρόεδρος φάνηκε να προτιμά να εμφανιστεί, αργότερα.

Στο υποθετικό σενάριο, όπου θα ήταν υποψήφιος ο Χριστόφιας μπορεί να ξεκινούσε όπως ο Σαρκοζί, που βρισκόταν πριν 6 μήνες σε ποσοστό κάτω του 19% και έφτασε στο 48+%. Παρά τις επιθέσεις, φάνηκε να έχει προσβάσεις στον χώρο του κέντρου – τόσο της ΕΔΕΚ όσο και του ΔΗΚΟ, ακόμα και σε μια πρόσφατη δημοσκόπηση σε εχθρική, για τον ίδιο, εφημερίδα. Θα είχε, βέβαια, εχθρικά ΜΜΕ αλλά και ένα ευρωπαϊκό εκλογικό ρεύμα υπέρ του – και μάλιστα ένα ρεύμα που δικαιώνει και την έμφαση της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Αλλά προφανώς η στρατηγική του, ήταν και είναι άλλη.

Η ολοκλήρωση μιας ιστορικής στρατηγικής: Τελικά το φυσικό αέριο μάλλον είναι το μέλλον μας

Η ανακοίνωση των αιτήσεων για τα «οικόπεδα» της κυπριακής ΑΟΖ αναμενόταν με κάποια επιφύλαξη, καθώς υπήρχαν δύο ενδοιασμοί: από την μια η τάση για υπερβολή είναι συνηθισμένη στο εσωτερικό, ενώ αρκετές φορές δεν έχει αντιστοιχία στο εξωτερικό. Ταυτόχρονα, αυτήν την περίοδο, η Τουρκία έκανε μια σειρά από κινήσεις, είτε με πλοία είτε με δικές της έρευνες, οι οποίες είχαν ως στόχο να δημιουργήσουν ένα αίσθημα ανασφάλειας για τους πιθανούς αιτητές.

Τελικά, υπήρξαν πολλές αιτήσεις και αξιόλογες συμμετοχές από την ανατολή και την δύση. Στην ανατολή, θα πρέπει να σημειωθεί η συμμετοχή κορεάτικης εταιρείας, ενώ συμμετείχε και η δεύτερη σε μέγεθος, μετά την Gazprom, ρωσική εταιρεία ενέργειας. Αν πρόσεχε, ωστόσο, κάποιος τις δημοσιογραφικές ανταποκρίσεις υπήρχε ένα αίσθημα αναμονής για κινεζική αίτηση – είναι σαφές πια ότι η προσμονή για βοήθεια σε σχέση με το πρόβλημα των τραπεζών κατευθύνεται προς την Κίνα. Την επομένη, ο Υπουργός Εμπορίου, ο κ. Συλικιώτης επιβεβαίωσε τις πληροφορίες ότι οι Κινέζοι ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στην δημιουργία του τερματικού, ολοκληρώνοντας,

έτσι, την επένδυση τους που θα ξεκινήσει από την Λάρνακα. Η άλλη φαινομενική απουσία ήταν της Gazprom. Και πάλι, όμως, ήταν συγκεκαλυμμένη απουσία. Η Gazprom απουσίαζε μαζί με την Noble – και οι δυο εταιρείες, ωστόσο έχουν συνάψει στρατηγικές συμμαχίες και επενδύσεις με την ισραηλιτική Delek.

Η χώρα, από όπου έγιναν οι περισσότερες αιτήσεις, είναι, όντως, το Ισραήλ – και αυτό δείχνει ότι για την γειτονική χώρα, η εκμετάλλευση των υποθαλάσσιων κοιτασμάτων θα είναι ντε φάκτο κοινή με την Κύπρο ή βλέπει την Κύπρο ως την μόνη, ίσως, σταθερή της διέξοδο, σε μια περίοδο που νοιώθει γενική ανασφάλεια γύρω της. Αλλά, το πιο σημαντικό είναι ότι φαίνεται να αναπτύσσεται και ένα είδος συνεργασίας Ρώσων και Αμερικανών στην περιοχή που ξεκινά από την Delek, στο Ισραήλ και επεκτείνεται στην Κύπρο ή για να το πούμε διαφορετικά, η συνεργασία Κύπρου - Ισραήλ φαίνεται να ανοίγει τον δρόμο σε μια καινοτόμα, για την περιοχή, τη συνεργασία μεταξύ ΗΠΑ - Ρωσίας,η οποία μπορεί να δημιουργήσει και νέες ισορροπίες και σχέσεις στην περιοχή. Και σαφώς, αυτή η γεωπολιτική συνεργασία είναι και προϊόν του τί κουβαλά η κάθε χώρα ως στρατηγικό σύμμαχο στην "ενεργειακή συνεργασία".

Σε αυτά τα πλαίσια, η Κύπρος μετατρέπεται ντε φάκτο σε ένα επικοινωνιακό κόμβο στον οποίο επενδύουν οι μεγαλύτερες οικονομικές δυνάμεις του πλανήτη -και οι βασικές χώρες του Συμβουλίου Ασφαλείας – όχι πια ως χώρο αντιπαράθεσης αλλά ως χώρο συνεργασίας. Εκτός βέβαια και αν προκύψουν πόλεμοι στην περιοχή. Ίσως, με αυτήν την έννοια η αμερικανό-ρωσική συνεργασία να εκφράζει και μια σειρά ευρύτερων τάσεων – όπως λ.χ. την σχετική απροθυμία των ΗΠΑ να ακολουθήσουν το Ισραήλ στην φιλοπόλεμη ρητορική ενάντια στο Ιράν, αλλά και την απροθυμία τους να ακολουθήσουν απόλυτα τους Σαουδάραβες και τους Άγγλους στο συριακό ενάντια στα ρωσικά συμφέροντα.

Το ότι η Κυπριακή Δημοκρατία κατάφερε σε μια τέτοια περίοδο να βγει από την απομόνωση στην οποία βρέθηκε το 2004 και να αποφύγει τις αντιπαραθέσεις της περιοχής - ακόμα και σε ένα ασταθή χρόνο όπως το 2011 - διατηρώντας σχέσεις με όλους του γείτονες πλην της Τουρκίας, είναι αποτέλεσμα μιας αξιοσημείωτης γεωπολιτικής στρατηγικής. Αυτό, βέβαια, δεν θα συζητηθεί τώρα λόγω προεκλογικής, αλλά είναι σαφές ότι με τις αιτήσεις ολοκληρώθηκε με επιτυχία μια πορεία η οποία είχε πολλαπλές διαστάσεις. Η δήλωση του Α. Μιχαηλίδη, του Υπουργού Εμπορίου της κυβέρνησης Παπαδόπουλου για την «αγαλλίαση» που

ένοιωθε, λόγω μη αμφισβήτησης της κυριαρχίας της Κυπριακής Δημοκρατίας ήταν εκφραστική για το πού βρισκόταν το θέμα το 2007 και πού είναι σήμερα.

Οι «προβλέψεις» του Ξανθούλη στο Φιλελεύθερο: τα σίγουρα μέτρα που θα εισηγείτο ο Κομισιόν και το αναμάσημα της επόμενης ή πως κατασκευάζονται οι κρίσεις

Την Παρασκευή, 11/5, ο Φιλελεύθερος κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο από τον ανταποκριτή του στις Βρυξέλες, Π. Ξανθούλη: «Νέα Μέτρα ζητά η Κομισιόν». Ο Ξανθούλης έχει μια δεδομένη αντιπολιτευτική στάση, αλλά, συνήθως, προσπαθεί να την διοχετεύει μέσα από αποσπασματικές ερμηνείες στοιχείων αντί με προβλέψεις ή εξόφθαλμα ψέματα. Την Παρασκευή, την ίδια μέρα που θα ανακοινώνονταν οι εκτιμήσεις την Κομισιόν για την οικονομία - της Ε.Ε. και την Κύπρου- ο Ξανθούλης προανάγγειλε ότι η Κομισιόν θα μας ζητούσε ή επέβαλλε νέα μέτρα και σε πιο μικρό τίτλο έριχνε και την απειλή: «Έμμεση προειδοποίηση και για κυρώσεις».

Τελικά έκανε λάθος. Δεν υπήρξαν εισηγήσεις για μέτρα στην ανακοίνωση της Κομισιόν και αν το έλλειμμα είναι 3.4% αντί 2.5%, όπως προγραμμάτιζε η κυβέρνηση, είναι αστείο να το θεωρεί κάποιος τραγικό με δεδομένα τα ελλείμματα άλλων χωρών – Γαλλία 4.2%, Σλοβακία 4.9% - και αξίζει να σημειωθεί ότι η Σλοβακία θα έχει ανάπτυξη 2.9% - προφανώς όχι τυχαία. Η Κομισιόν προβλέπει ότι τελικά θα πετύχουμε το 2.5% το 2013, όπως γράφει στην πιο ήπια, και πιο κοντά στην έκθεση αναφορά του Φιλελευθέρου της Κυριακής, η Δ. Γιαννακού.

Η Κομισιόν ουσιαστικά επιβεβαίωσε τις εκτιμήσεις ότι θα υπάρχει ύφεση και αναφέρθηκε, επίσης, στις αιτίες της κρίσης – επισημαίνοντας λ.χ. ότι όντως η κυπριακή οικονομία είχε άρχισε να βγαίνει από την κρίση το 2011. Η ελληνική κρίση παραμένει ο κυριότερος λόγος των προβλημάτων της κυπριακής οικονομίας, δείχνοντας με σαφήνεια το τομέα των τραπεζών ως τον αγωγό μέσα από την οποίο μεταφέρεται η κρίση. Και η Κομισιόν φαίνεται να υποστηρίζει ότι η ανεργία, που είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, θα σταθεροποιηθεί λίγο κάτω από το 10% – ψηλό για την Κύπρο αλλά κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Την επομένη, ο Φιλελεύθερος λαμβάνοντας το ευρύτερο κλίμα, είχε τίτλο στο πρωτοσέλιδο σχόλιό του για την έκθεση της Κομισιόν: «ύφεση και ελπίδες για το 2012». Ο Ξανθούλης, στις μέσα σελίδες, προσπάθησε να δικαιολογήσει τον εαυτό του μετά τη διάψευση της πρόβλεψης: "Ε.Ε: «Φωτογραφίζει» μέτρα". Έτσι από τα μέτρα που θα ανακοίνωνε, σύμφωνα με το πρωτοσέλιδο της Παρασκευής, πήγαμε

στην «φωτογράφιση» που είναι εύσχημος τρόπος για να παραδεχθεί ο δημοσιογράφος ότι δεν υπάρχουν απαιτήσεις για μέτρα ή ακόμα και απειλές για κυρώσεις όπως έγραφε την προηγούμενη. Έτσι, κατέφυγε στην εύκολη λύση της ανώνυμης «πηγής» - προφανώς της ίδιας που του είχε δώσει την λανθασμένη πληροφορία την προηγουμένη - που του είπε, υποτίθεται, ότι η Κομισιόν «αναμένει μέτρα». Αλλά, τελικά, δεν το έγραψε στην έκθεση;

Θα μπορούσε ο δημοσιογράφος, απλώς, να ρωτήσει το Υπουργείο Οικονομικών και θα έβλεπε ότι το θέμα του ύψους του ελλείμματος, ήδη, συζητείται – χωρίς την θεαματική, δήθεν, απειλή από τις Βρυξέλλες.

Πέρα από την μη-εγκυρότητα των πηγών του κ. Ξανθούλη - την προθυμία του "σπρώξει" την ερμηνεία σε αντιπολιτευτική κριτική, μέρος του όλου σκηνικού έχει να κάμει και με την προθυμία μερικών ΜΜΕ - δημοσιογράφων και αρχισυντακτών - να «κατασκευάζουν κρίσεις». Αν, δηλαδή, δει κάποιος τα συγκριτικά στοιχεία για το έλλειμμα, δεν φαίνονται ιδιαίτερα προβληματικά. Και αν σκεφτεί κάποιος την αυξανόμενη πίεση για έμφαση στην ανάπτυξη, ίσως να πρέπει να ξανασκεφτούμε το αυστηρό όριο του 2.5%. Οπότε, η πίεση για περικοπές φαίνεται να εκφράζει και μια ρητορική που αντί να προσπαθεί να δει πώς θα βγει η οικονομία από την ύφεση - όπως έγινε την περίοδο 2009-11 - φαίνεται να λειτουργεί, είτε με μια ιδεολογική λογική - ο Ξανθούλης είναι απορριπτικός και ψάχνει αρνητικά για την κυβέρνηση - ή μερικοί θέλουν να δημιουργούν αίσθημα κρίσης για να επιχειρήσουν νέα επίθεση στο Δημόσιο, στους εργαζόμενους και τους μισθούς – διότι αν το ζήτημα εστιαστεί στο έλλειμμα αντί στην ανάπτυξη, προφανώς, θα πρέπει να γίνουν περικοπές που θα αυξήσουν την ύφεση. Γιατί λ.χ. δεν αρθρώνεται η αυτονόητη ερώτηση: γιατί να μην κάνουμε λιγότερες οικονομίες, φέτος, για να στηρίξουμε την οικονομία και ας πιάσουμε το 2.5% του χρόνου; Είναι ενδιαφέρον λ.χ. η αναφορά στο ένθετο του κειμένου του κ. Ξανθούλη: «Το δημόσιο χρέος θα μπορούσε να αυξηθεί σε περίπου 85% του ΑΕΠ». Αυτό που δεν λέει, όμως, είναι ότι αυτό θα γίνει αν χρειαστεί να επέμβει το κράτος για να βοηθήσει τις τράπεζες. Αν, λοιπόν, το δημόσιο χρέος στο 85% είναι πρόβλημα τότε, λογικά, θα πρέπει να μην επέμβει το κράτος να σώσει τις τράπεζες. Εδώ, βέβαια, θα επέμβει η λογοκρισία των επενδυτών στην εφημερίδα.

Από ότι φαίνεται και από τα πρωτοσέλιδα της Καθημερινής της Κυριακής, μια μεγάλη μερίδα του κυπριακού κεφαλαίου ελπίζει, πια, στην πειθώ της κυβέρνησης απέναντι στην Κίνα για επενδύσεις στις τράπεζες - και όχι μόνο.

Το σκάνδαλο των δικηγόρων και πάλι: η φοροδιαφυγή ως νομική πρακτική στην Βουλή

Τελικά, ο Π. Παπαγεωργίου ονόμασε το ζήτημα: το μεγαλύτερο λόμπι στην Βουλή είναι το λόμπι για τη φοροδιαφυγή. Διότι, ενώ όλοι οι νόμοι περνούν - και ιδιαίτερα οι νόμοι για φορολογική αμνηστία, οι οποίοι ευκολύνουν τους μεγαλοφοροφυγαδες - στα νομοσχέδια για την φοροδιαφυγή πάντα προκύπτει ένα «μικρό πρόβλημα» και τελικά δεν προχωρεί η διαδικασία.

Αυτήν την εβδομάδα το ζήτημα εισήγαγε, ο επικεφαλής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων [ΤΕΠ] κ. Πούφος, ο οποίος κατηγόρησε την βουλή ότι με το να μην εγκρίνει τις νομοθεσίες της κυβέρνησης το 2010 - τις οποίες φαίνεται να είχε εισηγηθεί το τμήμα του - ουσιαστικά, εμπόδισε το ΤΕΠ από το να προχωρήσει στην συλλογή φόρων, τους οποίους οφείλουν εταιρείες και μεγάλο-παράγοντες – και οι «μεγαλοδικηγόροι» είναι πάντα σημείο αναφοράς σε αυτό το ζήτημα.

Κάνοντας μια αναφορά στο θέμα ο Π. Χαραλάμπους του οικονομικού Φιλελεύθερου, παρατήρησε τα εξής για την απόρριψη νομοθεσιών που αφορούν διευθυντές εταιρειών και την διαχείριση της ακίνητης ιδιοκτησίας γνωστών φοροφυγάδων: «Σε αυτό το σημείο διερωτώμαι πώς μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι διαθέτουμε κράτος δικαίου, όταν ένας απλός πολίτης που χρωστά στον φόρο εισοδήματος ένα μικρό ή μεγάλο ποσό μπορεί να βρεθεί ακόμα και στην φυλακή, ενώ την ίδια στιγμή είναι στο απυρόβλητο εταιρείες που οφείλουν τεράστια ποσά φόρου.»

Όμως, ούτε το ΤΕΠ μπορεί να θεωρηθεί ότι απλώς προσπαθεί. Ο ίδιος, ο κ. Πούφος είχε, ουσιαστικά, δώσει συγχωροχάρτι στην εκκλησία όταν γινόταν η συζήτηση για τα χρέη της με το επιχείρημα ότι δεν μπορούσε να εκτιμήσει την άξια της γης η οποία αναφερόταν. Και υπάρχει και η αναφορά του Προέδρου Χριστόφια ότι είχε και ο ίδιος ζητήσει τη μετακίνηση λειτουργών του τμήματος που δεν έκαναν – είπε, ίσως, λόγω ικανοτήτων - την δουλειά τους. Ενώ, υπάρχει και η σταθερή αντιπαράθεση του τμήματος με την κ. Χ. Γιωρκάτζη, η οποία επαναφέρει το θέμα της μη συλλογής οφειλόμενων φορών από γνωστά δημόσια πρόσωπα.

Κατά συνέπεια, σε αυτό το πλαίσιο, φαίνεται ότι ο κ. Πούφος προσπάθησε να αντιμετωπίσει την πίεση και είναι, ίσως, εκφραστικό του ευρύτερου σκανδάλου της διαπλοκής στην βουλή ότι ακόμα και επικεφαλής του ΤΕΠ, ο οποίος συνήθως δεν εμπλέκεται σε τέτοιες αντιπαραθέσεις, αναγκάστηκε να καταγγέλλει την βουλή - ή μερίδα βουλευτών - για την συνειδητή, από ότι φαίνεται, προσπάθεια να μην

εγκρίνονται νομοσχέδια που να επιτρέπουν την συλλογή οφειλόμενων φόρων από εταιρείες και τους διευθυντές τους. Στην βουλή, πάντως, το λόμπι καλά κρατεί. Συνήθως, οι αναφορές για την φοροδιαφυγή κατάντησαν να γίνονται τελετουργικά – πρώτα, λένε στο κοινό ότι αρκετοί πλούσιοι και μεγαλοσχήμονες δεν πληρώνουν, για να ζητήσουν, ύστερα, περικοπές από το δημόσιο. Τον τελευταίο καιρό, φαίνεται ότι αυξάνεται η πίεση γιατί ο κ. Πούφος μας πληροφόρησε, επίσης, ότι τελικά, μαζεύτηκαν 100 εκατομμύρια καθυστερημένοι φόροι. Οπότε, η μπάλα ξαναγύρισε στην βουλή, όπου μετά από τις αποκαλύψεις για το ποιοί δεν πληρώνουν τα λαπόρτα, έπεσε και πάλι σιωπή: καμιά εφημερίδα, κανένα ηλεκτρονικό Μέσο - ούτε καν στην μπλοκοσφαιρα - δεν δημοσιεύτηκε όνομα βουλευτή που δεν υπέβαλε φορολογικές δηλώσεις. Ο μόνος πολιτικός αρχηγός που κατέθεσε δημόσια στοιχεία για τις φορολογικές του δηλώσεις ήταν ο Κάρογιαν. Και κυκλοφορούν έντονα φήμες ότι δυο από τους βουλευτές, οι οποίοι δεν κατέθεσαν δηλώσεις ήταν οι Ν. Παπαδόπουλος και Γ. Γεωργίου. Καμιά εφημερίδα δεν ζήτησε καν να το διαψεύσουν. Το χειρότερο, βέβαια, είναι το ότι η ομάδα των δικηγόρων στην βουλή φαίνεται να έχει φτιάξει ένα πέπλο λογοκρισίας γύρω από τα συμφέροντα της. Έτσι, λέγεται ότι απαγορεύεται να δημοσιευτούν ονόματα, αλλά δεν αλλάζουν και την νομοθεσία για να μπορούν να δημοσιευτούν. Απλώς, γίνεται αναφορά στην φοροδιαφυγή, πάντα γίνεται, επίσης, αναφορά σε «μεγαλοδικηγόρους» και μετά ζητούν περικοπές από το δημόσιο.

Πόσοι γνωστοί «μεγαλοδικηγόροι» υπάρχουν στην Λευκωσία; Εμπλέκεται λ.χ το γραφείο Παπαδόπουλου; Εμπλέκεται ο Π. Πολυβίου, όπως επέμεναν διάφορες φήμες – ή μήπως πλήρωσε μετά από την υπόθεση Ήλιος;

Τα ΜΜΕ καλύπτονται πίσω από νομικισμούς, ουσιαστικά.

Την περασμένη εβδομάδα λ.χ. ο Ν. Παπαδόπουλος, όχι μόνο, δεν θεώρησε πρέπων να πει πότε θα αλλάξει η νομοθεσία, αλλά κατηγόρησε τον Χ. Σταυρακη ως «φοροφυγά». Αν, όμως, είναι τόσο επιλήψιμο το να κατηγορήσεις κάποιον πώς το έκανε τόσο εύκολα ο Ν. Παπαδόπουλος από οικογένεια δικηγόρων με φήμη για αποφυγή των νόμιμων διαδικασιών διαχείρισης κεφαλαίων από ξένες χώρες - όπως η Γιουγκοσλαβία σύμφωνα με την Financial Times; Επειδή οι βουλευτές μπορούν να λένε ότι θέλουν χωρίς τιμωρία; Διότι έλεγε ψέματα – η περίπτωση του Σταυρακη καταγράφηκε ήδη από τον Γενάρη στον Φιλελεύθερο και αφορούσε μια διάφορα του τέως υπουργού με το ΤΕΠ για το αν είναι φορολογήσιμο το εφάπαξ που πήρε όταν έφυγε από την τράπεζα Κύπρου – και το θέμα λογικά ήταν στα δικαστήρια ως διαφωνία. Αυτό είναι δημόσιο ζήτημα διεκδικήσεων δεν είναι θέμα κρυφής

φοροδιαφυγής. Γιατί λοιπόν, αφού ένας βουλευτής ψεύδεται ή παραποιεί τα γεγονότα - χωρίς κυρώσεις, καμώνονται τα ΜΜΕ ότι τάχα μου είναι τόσο δύσκολο να δημοσιεύσουν, έστω υποψίες για τους μεγαλοδικηγόρους;

Φαίνεται ότι η διεκδίκηση δικαιωμάτων από τους πολίτες θα πρέπει, αργά ή γρήγορα, να αντιμετωπίσει αυτό το κύκλωμα των δικηγόρων και το λόμπι της, στην βουλή. Και σαφώς, τα ό,ποια νέα Μέσα αναδυθούν μέσω του ίντερνετ, πέρα από την πλειοψηφία των «παραδοσιακών» ΜΜΕ, τα οποία είναι ελεγχόμενα από το κεφάλαιο και τους δικηγόρους, θα πρέπει να εστιάσουν, ιδιαίτερα, στο ζήτημα της διαπλοκής και των ιδιοτελών συμφερόντων από την Βουλή, στα ΜΜΕ μέχρι τα γραφεία των «μεγαλοδικηγόρων», οι οποίοι συμπληρώνουν τις εξαγορές του κεφαλαίου με νομικίστικες απειλές για να εξασφαλίζουν την λογοκρισία.

Το αίτημα για αναζήτηση ευθυνών στον τραπεζιτικό τομέα διευρύνεται

Όταν αποχώρησε, τελικά, ο Ορφανίδης φημολογείται ότι είχαν σταλεί, ειδικά, δημοσιογράφοι για να ξαναπάρουν δηλώσεις. Όμως, τελικά δεν φαίνεται να έπεισε. Και τα αιτήματα για έρευνα και απόδοση ευθυνών διευρύνονται. Γράφει λ.χ. η Θ. Θειοπούλου - η οποία είχε γράψει και το πρωτοσέλιδο για τις ευθύνες από τα «αποκαΐδια» μετά την συνέντευξη Βγενόπουλου - σε σχέση με την δημοσιοποίηση της επιστολής που έστειλε τον Μάρτη του 2011, ο Ορφανίδης στις τράπεζες: « Ο κ. Ορφανίδης, όμως, δεν αναφέρει τί έκαναν οι τράπεζες, μετά την επιστολή που πήραν από το Τμήμα Εποπτείας, ούτε αναφέρει τί έκανε η Κεντρική για να περιορίσει τους κινδύνους που θεωρούσε η εποπτική αρχή ότι αντιμετώπιζαν οι τράπεζες. Περισσότερες κρίσιμες λεπτομέρειες για το θέμα θα ήταν διαφωτιστικές για να φανεί η διάσταση του θέματος. Επιστολή που δίνεται μετά από ενάμιση χρόνο περίπου στην δημοσιότητα, δεν λύνει τα προβλήματα αλλά δημιουργεί ερωτηματικά.»

Τη βόμβα, όμως, των ευθυνών την έθεσε επιτακτικά ο πρόεδρος της ΕΤΥΚ Λοϊζος Χατζηκωστής: «Κάποιοι επιβάλλεται να λογοδοτησουν..Για την κατάσταση των τραπεζών φταίνε οι διοικήσεις τους και η Κεντρική.»

Και επειδή, τελικά, όλα δεν απλώς τυχαία λάθη : «Τα golden boys να επιστρέψουν τα χοντρά μπόνους.»

Προφανώς, κάποιοι απέκτησαν κέρδη σε μπόνους με την αγορά ομολόγων από την Ελλάδα ή ελληνικών ομόλογων, όταν άλλοι τα εκφορτώνονταν.

Και λέει χαρακτηριστικά: «Είναι απαίτηση κάθε φορολογούμενου πολίτη, που βλέπει να σμικρύνεται ο μισθός του, να γνωρίζει ποιος φταίει.»

Και ένα ανέκδοτο: ο δικηγόρος της Λαϊκής στην Βουλή θέλει να γίνει έρευνα σε όλους, εκτός από τον ίδιο για το σκάνδαλο της τράπεζας του

Μετά από την αποτυχία του Ορφανίδη να πείσει και την γενικότερη πίεση για διερεύνηση του σκανδάλου των τραπεζών, η Επιτροπή Οικονομικών της βουλής αποφάσισε, όπως ειπώθηκε, να ασχοληθεί με το θέμα. Η επιτροπή έχει ως μέλη της δύο άτομα, τα οποία εμπλέκονται άμεσα με το σκάνδαλο: ο Αβέρωφ Νεοφύτου έχει κατηγορηθεί ότι εξασφάλιζε ρουσφέτι με το να κανονίζει συναντήσεις με τον τέως διοικητή της Κεντρικής για μεροληπτική αντιμετώπιση αιτημάτων, ενώ ο προεδρεύων της επιτροπής, ο Ν. Παπαδόπουλος, είναι δικηγορος/νομικός σύμβουλος της Λαϊκής, της τράπεζας με τα μεγαλύτερα προβλήματα, λόγω της έκθεσης στα ελληνικά ομόλογα. Αυτή είναι η τράπεζα με την οποία ο πατέρας του έκανε διάφορες επιχειρήσεις διακίνησης κεφαλαίων. Ο ίδιος ο Ν. Παπαδόπουλος είναι το πιο χαρακτηριστικό σύμβολο της διαπλοκής πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων στην Βουλή. Έτσι, ο νομικός σύμβουλος της Λαϊκής θέλει να συμμετέχει σε έρευνα για τα συμφέροντα, τα οποία εκπροσωπεί ως ιδιώτης - για να σπρώξει, προφανώς, την ευθύνη, όσο πιο μακριά γίνεται από το θέμα των ομολόγων και των συμφερόντων που ευθύνονται και των οποίων ο ίδιος είναι δικηγόρος.

Έτσι, μπορεί να έχουμε μια ακόμα αστεία ιστορία από την Βουλή, μετά το λόμπι των φοροφυγάδων, τα λαπόρτα και την μη κατάθεση φορολογικών δηλώσεων – οι εμπλεκόμενοι και οι ύποπτοι για διαπλοκή, θα αναζητούν την σκιά της ευθύνης τους.

Είναι αναγκαίο η έρευνα να γίνει από έγκυρους φορείς.

Όπως είναι αναγκαίο να επιταχυνθεί η προσφυγή ενάντια σε αποφάσεις της Βουλής, οι οποίες πηγάζουν από την Επιτροπή Οικονομικών, λόγω των εξόφθαλμων διαπλεκομένων συμφερόντων του Ν. Παπαδόπουλου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Σκληρή αντίσταση στο κοινοβούλιο, μεγάλες διεκδικήσεις και προειδοποιήσεις για δυναμικά μέτρα... από το κεφάλαιο

Ο σκληρός πυρήνας εκπροσώπησης των συμφερόντων του κεφαλαίου που έδειξε, εδώ και καιρό, ότι ελέγχει απόλυτα τις κοινοβουλευτικές ομάδες ΔΗΚΟ-ΔΗΣΥ και άρα έχει και την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο, συνεχίζει να μπλοκάρει την ψήφιση νομοσχεδίων που το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων (ΤΕΠ) θεωρεί απαραίτητα για να μπορέσει να εισπράξει τις εκατοντάδες εκατομμύρια οφειλών που διάφοροι μεγαλο-επιχειρηματίες και μεγαλο-απατεώνες αρνούνται να πληρώσουν. Το θέμα της φοροδιαφυγής είναι βέβαια διαχρονικό, όπως βέβαια και οι πολιτικές πλάτες στις οποίες βασίζεται, όμως, σήμερα σε συνθήκες βαθιάς ύφεσης, διαδοχικών μέτρων λιτότητας και πτώσης του βιοτικού επιπέδου των μισθωτών, η φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή των εκατοντάδων εκατομμυρίων δεν είναι, απλώς σκανδαλώδεις, αλλά και πρόκληση του δημόσιου αισθήματος. Ειδικά, μάλιστα όταν η κυβέρνηση εξαναγκάζεται κάθε μερικά χρόνια στον εξευτελισμό της "αμνηστείας" για να καταφέρει να μαζέψει, έστω ένα μικρό μέρος από τα χρωστούμενα, ξεπλένοντας έτσι τις περιουσίες που κάποιοι κτίζουν στην πλάτη του δημοσίου. Να σημειωθεί εδώ ότι ήδη οι προηγούμενες νομοθεσίες σε σχέση με τη δυνατότητα συλλογής στοιχείων που υποτίθεται όπλισαν κάπως το ΤΕΠ, πέρασαν πολύ δύσκολα και αφού «νερώθηκαν»αρκετά – αυτές που αφορούν μεταξύ άλλων το ζήτημα εταιρικών και διευθυντικών ευθυνών φαίνεται ότι δεν θα περάσουν καν.

Όσον αφορά στο ΦΠΑ, η ΟΕΒ με τον πλέον επίσημο τρόπο, ζητά κατάργηση της τελευταίας τροποποίησης που εφαρμόστηκε μόλις πριν από δύο μήνες, επικαλούμενη τώρα προβλήματα ρευστότητας στην κατασκευαστική βιομηχανία. Δεν αναφέρεται, τώρα, ενάντια στην αύξηση 2% που ούτως ή άλλως μεταφέρεται στον καταναλωτή, αλλά ενάντια στη σμίκρυνση της περιόδου, κατά την οποία οι επιχειρηματίες μπορούσαν να κρατούν το ΦΠΑ πριν την πληρωμή του. "Στις άλλες χώρες αυξάνεται αυτός ο χρόνος από τους 3 στους 6 μήνες, εδώ γίνεται το αντίθετο", δήλωσε ο αντιπρόεδρος της ΟΕΒ και ότι το κράτος θα χάσει, αντί να κερδίσει λεφτά από αυτή την κίνηση. Ο πρόεδρος του συνδέσμου εργολάβων οικοδομών ήταν πιο σαφής

δηλώνοντας ότι προτίθενται να προχωρήσουν σε αγορές υλικών από τα "κατεχόμενα", όπου ο ΦΠΑ είναι 0%.

Το ΚΕΒΕ τάσσεται ενάντια στην προτεινόμενη ρύθμιση για τα ξεπουλήματα, θεωρώντας ότι είναι δικαίωμα των επιχειρηματιών πότε να προχωρούν σε μειώσεις των τιμών και θεωρεί τον θεσμό του ξεπουλήματος, παρωχημένο και αναχρονιστικό. Επίσης, ο πρόεδρος του ΚΕΒΕ ανέφερε ότι για να λυθούν τα προβλήματα της οικονομίας, πρέπει να μειωθεί ο αριθμός και οι μισθολογικές απολαβές των εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Ταυτόχρονα, να αυξηθεί η παραγωγικότητα, να προωθηθεί η εναλλαξιμότητα και να θεσμοθετηθούν ακόμα χαμηλότερες κλίμακες εισδοχής των νεοεισερχομένων στο δημόσιο.

Ξεκινά και επίσημα ο διάλογος για την "αναδιάρθρωση" της ΑΤΑ μέχρι το τέλος Ιουνίου, δέσμευση που ΟΕΒ-ΚΕΒΕ κατάφεραν να εξασφαλίσουν, ήδη, από τον προηγούμενο υπουργό Οικονομικών, αλλά που τώρα μετά και το ευρωπαϊκό σύμφωνο για υποχρεωτικό ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, αλλά και τις προβλέψεις της Ε.Ε. για σημαντικά μεγαλύτερο έλλειμμα της Κ.Δ. από όσο αρχικά αναμενόταν, αναμένεται να είναι ιδιαίτερα δύσκολος. Αν ληφθούν υπόψη, βέβαια, από την μια η έλλειψη βούλησης και δύναμης από πλευράς πολιτικής ελίτ να διατηρηθεί καν η υφιστάμενη συνεισφορά του κεφαλαίου στα δημόσια οικονομικά, πόσο μάλλον να αυξηθεί και από την άλλη η αποτυχία των συνδικάτων να διατηρήσουν το ανάλογο της ΑΤΑ για τους εργαζόμενους στα επαγγέλματα του κατώτατου μισθού, κάποιος μπορεί να υπολογίσει τουλάχιστον την κατεύθυνση στην οποία δύναται να οδηγηθεί το ζήτημα.

Εκτός νόμου και ελέγχου

Με αφορμή τις τελευταίες απολύσεις Κυπρίων ξενοδοχοϋπαλλήλων στην Πάφο και την αναμενόμενη πρόσληψη κοινοτικών, που θα τους αντικαταστήσουν με πολύ χαμηλότερους μισθούς, τα συνδικάτα καταγγέλλουν, ζητούν παρεμβάσεις από το Υπουργείο και καλούν σε ενότητα τους εργαζόμενους. Με αφορμή το γεγονός αυτό, η ΔΕΟΚ θέτει γενικότερα το θέμα της εφαρμογής των εργατικών νομοθεσιών που παραβιάζονται κατάφωρα, με το Υπουργείο Εργασίας να έχει βασικά ρόλο "στατιστικής απεικόνισης" των παρανομιών. Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας για το 2011, οι αδήλωτοι εργαζόμενοι ξεπερνούν το 20%, ενώ το 60% των

εργοδοτών δεν έχει προβεί σε γραπτή ενημέρωση των εργοδοτουμένων για τους όρους απασχόλησης τους, το 30% δεν τηρεί πίνακα προγράμματος εργασίας, το 72% δεν τηρεί πίνακα δικαιώματος υπηρεσίας και το 44% δεν τηρεί πίνακα ετήσιων αδειών του προσωπικού.

Στη βόρεια Λευκωσία συνεχίζεται η απεργία των δημοτικών υπαλλήλων που παραμένουν απλήρωτοι για 2 ½ μήνες. Σε δυναμική εκδήλωση τους έξω από το κτήριο της "προεδρίας κυβέρνησεως" συγκρούστηκαν με την αστυνομία, έσπασαν τον κλοιό και άφησαν σκουπίδια στο προαύλιο, ενώ μετά πορεύτηκαν και προς τα γραφεία του κυβερνώντος Κόμματος Εθνικής Ενότητας ρίχνοντας και εκεί σκουπίδια και αυγά.

ΔΙΕΘΝΗ

Η Ε.Ε. απειλεί αμήχανα, οι ψηφοφόροι συνεχίζουν την εξέγερση ενάντια στην λιτότητα – και στην Ελλάδα διαφαίνονται νέες δυναμικές

Οι ελληνικές εκλογές προκάλεσαν, τελικά, αμηχανία στην Ευρώπη. Οι πρώτες ανακοινώσεις ήταν, μεν, ευγενικές, αλλά υπήρχε και ένας τόνος απειλής – αν θέλουν βοήθεια οι Έλληνες, πρέπει να αποδεκτούν τους όρους του μνημονίου. Υπήρχε, όμως, ταυτόχρονα και ένα είδος στρατηγικής υποχώρησης στην ρητορική – άρχισε να διαρρέει και στο εσωτερικό της Ελλάδας, αλλά και στις Βρυξέλλες ότι ίσως να αποφασίζονται κάποιες ελαφρύνσεις αν.. Ενώ, ταυτόχρονα, εκκρεμεί και η συνάντηση Μέρκελ - Ολλάντ για να καθοριστούν οι νέες παράμετροι της ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής. Η σαρωτική ήττα των χριστιανοδημοκρατών την Κυριακή - με πτώση στο 26% - σηματοδότησε το πέρασμα της δυσφορίας ενάντια στην λιτότητα και στην Γερμανία. Ενώ, το κόμμα του Ιταλού κωμικού, το οποίο έκανε την έκπληξη στις ιταλικές τοπικές εκλογές είναι επίσης ενάντια στην ευρωλιτοτητα.
Σε αυτό το πλαίσιο, οι κανόνες των τραπεζών βρίσκονται αντιμέτωποι με τον μύθο ή την πραγματικότητα της δημοκρατίας.

Στην ίδια την Ελλάδα, η δυναμική του Συριζα φαίνεται να διατηρείται, ενώ διαφαίνεται και ένα είδος αντί-μνημονιακού μπλοκ, το οποίο φαίνεται αποφασισμένο

να οδηγήσει το θέμα των δανείων και χρεών της Ελλάδας σε επαναδιαπραγμάτευση. Κάτι τέτοιο, βέβαια, θα οδηγούσε σε ολοκλήρωση της σεισμικής δόνησης που έγινε στις 6 Μαΐου, αλλά και των δυναμικών ισορροπιών στο εσωτερικό της Ε.Ε. Οπότε θα αυξηθούν και οι εκβιασμοί – εσωτερικά και εξωτερικά.

Αναμένεται ότι η επόμενη περίοδος θα είναι ενδιαφέρουσα και στους δρόμους, και τα ΜΜΕ, αλλά και στις κάλπες. Και με δεδομένο ότι υπάρχουν, πια, κινήματα που μπαίνουν στην βουλή, χωρίς να έχουν καν πρόσβαση στα μεγάλα ΜΜΕ, ενώ στην Γερμανία, το κόμμα των πειρατών, μπήκε και σε τρίτο τοπικό κοινοβούλιο, μάλλον, φαίνεται να αλλάζει κάτι πιο θεμελιώδες από μια εκλογική ή άλλη ισορροπία.

Ηλεκτρονικός ανταρτοπόλεμος: επίθεση των Anonymous ενάντια στην Χρυσή Αυγή

Μια χαρακτηριστική παρέμβαση των ηλεκτρονικών ανταρτών είναι η παρακάτω είδηση για τις επιθέσεις των Anonymous στην Χρυσή Αυγή:

Οι Anonymous- #OpGreece κατάφεραν να ανακτήσουν τον έλεγχο της σελίδας τους στο Facebook που είχαν χάσει στις 16/03/2012.

Οι παρεμβάσεις τους ξεκίνησαν με μερικές επιθέσεις σε διάφορα website των ελληνικών κομμάτων και ύστερα κυκλοφόρησαν ένα αρχείο με πληροφορίες όπου ξεσκεπάζουν την Χρυσή Αυγή. Ξεκινώντας με το θρυλικό NO PASSARAN, το αρχείο αυτό αποτελείται από 12 σελίδες και περιέχει αρκετές πληροφορίες για τις εγκληματικές δραστηριότητες των μελών της, ενώ ξεσκεπάζει, επίσης το φιλοχιτλερικό χαρακτήρα του αρχηγού της.

Ένα άλλο ευχάριστο γεγονός είναι ότι το wordpress διέγραψε την ιστοσελίδα της Χρυσής Αυγής λόγο παραβίασης των όρων χρήσης αφού δέχθηκαν πολλές καταγγελίες που αναφέρουν την σελίδα νεοναζιστική και ρατσιστική. Πληροφορίες λένε ότι θα δημιουργήσουν καινούρια ιστοσελίδα με τους Anonymous να προειδοποιούν για καινούριες επιθέσεις αυτή τη φορά μεγαλύτερες σε νόημα και όχι απλώς ένα DDoS.

Το
αρχείο : https://www.dropbox.com/sh/dm6tvqd2kyelghd/9IM47lvGYp/XRYSHAYGH.pdf

Αραβικός κόσμος: πρώτη ήττα των ισλαμιστών στην Αλγερία, ενώ τα βρετανικά ΜΜΕ ψάχνουν για τους βομβιστές ανάμεσα στα θύματα

Στις Αλγερινές εκλογές τα ισλαμικά κόμματα υποχώρησαν και την δεύτερη θέση την κατέλαβε ένα, επίσης, κοσμικό κόμμα. Παρά το ότι η συμμετοχή δεν ήταν μεγάλη, η υποχώρηση των ισλαμιστών μετά τις επιτυχίες τους στην Τυνησία και την Αίγυπτο, είναι η πρώτη καταγεγραμμένη εκλογική αντίδραση των κοσμικών στο ισλαμικό κύμα που φάνηκε να απλώνεται μετά τις κινητοποιήσεις του 2011. Είναι σαφές ότι η κατάσταση στην Λιβύη έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αποστασιοποίηση από τους ισλαμιστές – η διάλυση των θεσμών της χώρας και η καταπίεση των διαφωνούντων από τις ένοπλες ομάδες που έφερε στην εξουσία το ΝΑΤΟ, λειτουργεί, σαφώς, αρνητικά. Μόλις την περασμένη εβδομάδα ανακοινώθηκε από τον ΟΗΕ ότι υπολογίζεται ότι υπάρχουν 3000 πολιτικοί κρατούμενοι σε φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης του Μεταβατικού Συμβουλίου και άλλες 4000 σε στρατόπεδα συγκέντρωσης των συμμοριών. Ταυτόχρονα, συνεχίζεται η διεθνής εκστρατεία για να βρεθεί το ΝΑΤΟ μπροστά σε δικαστική διαδικασία για τα θύματα των βομβαρδισμών του.

Αυτό το κλίμα, βέβαια, δεν φτάνει μέχρι την Βρετανία, όπου μια από τις πιο προβληματικές κληρονομιές του Μπλερ, είναι ένα είδος αυτονόητης αποδοχής των επεμβάσεων στο όνομα του «ανθρωπισμού». Το σενάριο ξεκίνησε από την Γιουγκοσλαβία το 1999 και απλώθηκε. Το ότι η Guardian στηρίζει τέτοιες εκστρατείες είναι ενδιαφέρον, με δεδομένο ότι θεωρείται μια σοβαρή κεντροαριστερή εφημερίδα. Έτσι, παρά την εμπειρία της Λιβύης, η εφημερίδα και η πλειοψηφία των βρετανικών ΜΜΕ επιμένουν να αντιμετωπίζουν την συριακή κρίση ως ένα είδος «λαού» ενάντια σε ένα «καθεστώς», παρά τα ξεκάθαρα πια τεκμήρια ότι η πλειοψηφία του πληθυσμού δεν στηρίζει την αντιπολίτευση και ιδιαίτερα την ένοπλη – και ότι οι ένοπλοι είναι κατά κύριο λόγο ισλαμιστές. Όταν έγινε στις αρχές της εβδομάδας επίθεση αυτοκτονίας στην Δαμασκό και σκοτώθηκαν 55 άτομα, ακόμα και οι ΗΠΑ παρενέβηκαν για να υποστηρίξουν, αν όχι τίποτα άλλο, τουλάχιστον την ειρηνευτική πρωτοβουλία του Κ. Αννάν. Αντίθετα, η βρετανική κυβέρνηση απέδωσε την ευθύνη στη «συριακή κυβέρνηση», ενώ η Guardian λίγο πολύ άφηνε να νοηθεί ότι μπορεί να προκάλεσε την έκρηξη η συριακή κυβέρνηση – αφού υποστήριζε παλιά

τις επιθέσεις αυτοκτονίας στο Ιράκ! Όταν την επομένη, μια ισλαμική οργάνωση ανέλαβε την ευθύνη δεν υπήρχε, βέβαια, απολογία.

http://angryarab.net/2012/05/11/syrian-regime-bombs-itself-ikhwan-conventional-wisdom-in-the-guardian/

Πάντως, η διαμάχη στην Σύρια φαίνεται να επηρεάζει και τον Λίβανο, καθώς έγιναν ένοπλες αντιπαραθέσεις και στην Τρίπολη ανάμεσα σε υποστηρικτές της συριακής κυβέρνησης και αντίπαλων της.

Στον Κόλπο, το Μπαχρέιν αγόρασε νέα όπλα, ενώ επιταχύνονται οι συνομιλίες για μηχανισμούς ενοποίησης των εμιράτων – και σύνδεσης με την Σαουδική Αραβία ως τρόπο άμυνας απέναντι στις αναπόφευκτες πια πιέσεις για αλλαγή. Πάντως, ο βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας απέλυσε ένα συντηρητικό σύμβουλο του, ο οποίος είχε καταδικάσει δημόσια την έστω και ήπια προσπάθεια να δοθούν κάποια τυπικά δικαιώματα στις γυναίκες – λ.χ. να κυκλοφορούν μερικές φορές χωρίς αντρική οικογενειακή παρουσία.

ΗΠΑ: Οι γάμοι των ομοφυλοφίλων ως προεκλογικό ρίσκο – και η κουβανέζικη απάντηση

Όταν ο Ομπάμα ανακοίνωσε την δημόσια στήριξη του στους γάμους ομοφυλόφιλων υπήρξαν δυο αντιδράσεις – πολλοί θεώρησαν την κίνηση έξυπνη, ενώ άλλοι την θεώρησαν ως επικίνδυνο ρίσκο. Ο A. Cockburn Counterpunch το σχολίασε, κάπως, ειρωνικά: «μπορεί να του στοιχίσει στις εκλογές, αλλά σίγουρα κέρδισε πολλά λεφτά για την προεκλογική εκστρατεία».

Οι δημοκρατικοί είχαν, ήδη, χάσει μια φορά τις εκλογές με το ζήτημα της θέσης τους για τους γάμους μεταξύ ομοφυλόφιλων. Συχνά, όμως, αρκετά από τα θέματα τα οποία χρησιμοποιούν οι ρεπουμπλικάνοι για προεκλογικές εκστρατείες ξεχνιούνται και με την πάροδο του χρόνου, επικρατούν, ιδιαίτερα σε θέματα lifestyle, οι θέσεις των δημοκρατικών. Προφανώς, ο Ομπάμα ποντάρει ότι το κοινό στις ΗΠΑ έχει φτάσει πια σε ένα σημείο, όπου μπορεί να δεχτεί την «ένωση» των ομοφυλόφιλων. Υπάρχει βέβαια και μια άλλη στρατηγική διάσταση – ένα τέτοιο θέμα μπορεί να λειτουργήσει ενάντια στον Ομπάμα, αν ο Ρόμνεϊ αποφασίσει να κάνει μια ιδιαίτερα συντηρητική εκστρατεία. Κάτι τέτοιο, όμως θα τον άφηνε και τον ίδιο ακάλυπτο, αφού δεν εκπροσωπεί, γενικά, την ακροδεξιά πτέρυγα σε θέματα lifestyle, αλλά θα αποξενώσει

και τους υποστηρικτές του Ron Paul, οι οποίοι φαίνονται να αποκτούν αυτόνομη δυναμική – και ενδεχομένως, να μην ψηφίσουν ή και να ψηφίσουν Ομπάμα αν τα θέματα κινηθούν προς την κατεύθυνση παρεμβάσεων του κράτους στην ιδιωτική ζωή.

Από την άλλη, βέβαια, ο Ομπάμα θα χάσει ανάμεσα στους καθολικούς – αλλά θα κερδίσει ανάμεσα στα μεσαία στρώματα για τα οποία θέματα διαφορετικότητας είναι σημείο αναφοράς.

Και ενώ στις ΗΠΑ, φαίνεται να ετοιμάζονται οι γραμμές αντιπαράθεσης για τις προεδρικές, το θέμα της συμβίωσης των ομοφυλοφίλων εμφανίστηκε και στην Κούβα με παρέμβαση της κόρης του Ρ. Κάστρο, της Μαριέλλα Κάστρο, η οποία είναι γνωστή σεξολόγος στην χώρα της. Δήλωσε, λοιπόν, κατά την διάρκεια μιας γκέι παρέλασης στην Αβάνα, ότι και ο πατέρας της υποστηρίζει «..την ανάγκη να γίνει πρόοδος σε σχέση με τα δικαιώματα, τα οποία αφορούν το σεξουαλικό προσανατολισμό και τη φυλετική ταυτότητα».Το θέμα αναμένεται να εγερθεί και στην βουλή της Κούβας με στόχο την νομιμοποίηση της νόμιμης «ένωσης-συμβίωσης» των ομοφυλόφιλων ατόμων – χωρίς να θέτει, σε αυτό το στάδιο, θέμα «γάμου» με την παραδοσιακή έννοια.
http://rt.com/news/line/2012-05-13/#id30877

Μια αφρικάνικη οπτική: «οι ευρωπαίοι δεν μπορούν να βγάλουν την ζούγκλα από μέσα τους»

Όταν έγινε γνωστό το περασμένο μήνα ότι ο βασιλιάς της Ισπανίας πήγε για κυνήγι ελεφάντων και ότι η υπουργός πολιτισμού της Σουηδίας διασκέδασε με ένα κέικ, το οποίο άλλοι θεώρησαν ρατσιστικό, τα γεγονότα σχολιάστηκαν σαρκαστικά στην Αφρική: «Μπορείς να βγάλεις τους ευρωπαίους έξω από την ζούγκλα, αλλά δεν μπορείς να βγάλεις την ζούγκλα έξω από τους ευρωπαίους" σχολίασε ένα κάτοικος της Κινσάσα. Ενώ ένας πολίτης από το Γκαμπόν δήλωσε ότι δεν τον εκπλήσσουν οι ειδήσεις, αφού οι ευρωπαίοι εξακολουθούν να είναι άγριοι/savages.
http://angry Arab.net/2012/04/26/european-savagery/

Όπως λέμε – το θέμα είναι να πληρώνεις τους λογαριασμούς σου με το ίδιο νόμισμα.

Σπόντες

[ο «Κόσμος της Κύπρου» στην κοινωνία του θεάματος]

- **Συνελήφθη ένας «συνταξιούχος λειτουργός», ο οποίος «*είχε διατελέσει υποδιευθυντής της Ηλεκτρομηχανολογικής Υπηρεσίας*»** - σύμφωνα με την ειδησεογραφία - για το ζήτημα της παραχώρησης αδειών σε ηλεκτρολόγους, οι οποίοι δεν πέρασαν τις σχετικές κυβερνητικές εξετάσεις. «*Το πρόβλημα προέκυψε με 122 από τους περίπου δύο χιλιάδες ηλεκτρολόγους οι οποίοι δεν πέρασαν τις εξετάσεις το 2005 και τους δόθηκε πιστοποιητικό καταλληλότητας. Πρόκειται για 102 περιπτώσεις, εκ των οποίων στις 62 μειώθηκε το όριο ισχύος και στις 40 δεν δικαιούνται καθόλου να κατέχουν πιστοποιητικό καταλληλότητας. Άλλοι 20 ηλεκτρολόγοι είχαν εντοπιστεί το 2010 σε προηγούμενο έλεγχο.*» Το θέμα-σκάνδαλο ήρθε στην επιφάνεια μετά από τον θάνατο γυναίκας σε γυμναστήριο στο Δάλι, λόγω ελαττωματικής ηλεκτρικής εγκατάστασης. Το ευρύτερο θέμα με τις μίζες για εξαγορά των αδειών, παρά τα αποτελέσματα των εξετάσεων το ανέδειξε η εφημερίδα Αλήθεια. Φαίνεται ότι λόγω της θέσης τους διάφοροι λειτουργοί - όπως ενδεχομένως ο «υποδιευθυντής» - έκαναν διευκολύνσεις με το αζημίωτο. Και φαίνεται ότι ο ύποπτος είναι ο κ. Μ. Χατζηρούσος, ο οποίος ήταν και υποψήφιος βουλευτής στις εκλογές του 2006 – με το ΔΗΚΟ αν και δεν έχει και τόση σημασία αυτό. Το βασικό ερώτημα είναι το εξής: **αν εκλεγόταν θα στελέχωνε, επίσης, την Επιτροπή Οικονομικών** και αν αποκαλυπτόταν το σκάνδαλο με τις άδειες που έδινε, θα καλυπτόταν, επίσης, όπως γίνεται τώρα με την φοροδιαφυγή η την διαπλοκή συμφερόντων στην Επιτροπή Οικονομικών;

- **Αφού είδε και απόειδε ο Λιλλήκας να περιμένει στήριξη**, αφού βγήκαν και το ζήτησαν οι αρχισυντάκτες του Φιλελευθέρου και ο Παντελιδης το σαββατοκύριακο, αλλά τα κόμματα του «ενδιάμεσου» δεν... κινούνται προς την «επιλογή», φαίνεται ότι αποφασίστηκε να δοθεί και δημοσκοπική ενθάρρυνση. Έτσι, η Σημερινή - και το Σίγμα - έβαλε τον Λιλλήκα σε δημοσκόπηση σε επιλογές, όπου ήταν ο βασικός μη-κομματικός εκπρόσωπος των απορριπτικών. Με τέτοιο σκηνικό και σε δημοσκόπηση της Σημερινής, ο Λιλλήκας βγήκε - δεν βγήκε στο 20%. Άμα, ήταν δηλαδή και 1-2 άλλοι ανάλογοι απορριπτικοί - η Θεοχάρους κοκ - ποσά θα εξασφάλιζε; Μάλλον, το

απορριπτικό μέτωπο πρέπει να ανησυχεί. Με δεδομένες τις επιλογές και τις κομματικές προτιμήσεις, χωρίς ανοίγματα σε άλλους χώρους κινδυνεύει να βρεθεί πάλι προ του φάσματος του Πασχαλίδη το 1993.

- **Γιατί επιμένει σε περιπτώσεις χαμένων το ΕΥΡΩΚΟ**; Διότι παίζει το τελευταίο του χαρτί λένε άτομα που πρόσκεινται στον Συλλούρη. Αν υπάρχει υποψήφιος του ενδιάμεσου χώρου από την δεξιά, θα καταφέρει να πάρει ποσοστά από τον Αναστασιάδη και θα δώσει ανάσα στο ΕΥΡΩΚΟ. Αν όχι, το κόμμα κινδυνεύει με διάλυση. Το πρόβλημα είναι ότι απορριπτικός αλά ΕΥΡΩΚΟ δεν φαίνεται να εκλέγεται.
- **Πάντως και τα ποσοστά του Αναστασιάδη είναι τα αναμενόμενα** για τον ηγέτη του κόμματος - και της παράταξης - της δεξιάς – ιδιαίτερα μετά από 10 χρόνια εκτός εξουσίας. Έστω και για δημοσκόπηση της Σημερινής, μπορεί να πει κάποιος ότι η ρευστότητα φαίνεται να είναι διάχυτη. Και στην κοινωνία – αλλά και στις διαθέσεις του «Δία»;
- **Σύμφωνα με πληροφορίες από την Αθήνα, η σύζυγος του Ζήγρα**, του ατόμου, που έκανε τις διαμεσολαβήσεις για τις μίζες του Τσοχατζόπουλου, **αναφέρθηκε σε δύο Κύπριους Υπουργούς**: οι ύποπτοι είναι τρεις: Ηλιάδης, Ομήρου, Χάσικος. Ο τελευταίος θεωρείται σίγουρος. Η εμπλοκή του με την Telepassport είναι, σχεδόν, ενοχοποιητικό στοιχείο. Παίζεται για Ομήρου - Ηλιάδη. Αλλά οι φιλίες του Λυσσαρίδη με τον Άκη, ρίχνουν ύποπτες σκιές στην προεδρία της βουλής. .
- **Οι ελληνικές εκλογές άφησαν μια γλυκόπικρη γεύση στον Δησυ**. Η ήττα του Σαμαρά ήταν ανακουφιστική, αφού ο νυν ηγέτης της Ν. Δημοκρατίας φερόταν αποφασισμένος να επεκταθεί και στην Κύπρο και να στηρίξει υποψήφιο του απορριπτικού χώρου. Η ήττα του, σαφώς, περιόρισε τις δυνατότητες του – αν και είναι άγνωστο μέχρι που φτάνουν οι φιλοδοξίες του. Από την άλλη, η νέα πτώση της Ν.Δ και η συγκριτική ήττα - άλλα περίμενε και άλλα βρήκε - αλλά ιδιαίτερα, η πολυδιάσπαση της δεξιάς δημιούργησαν ένα νέο πονοκέφαλο στην Πινδάρου – η ακροδεξιά ρητορική αντί να προσελκύει την ακροδεξιά την αυτόνομη μέσα στον χώρο της δεξιάς. Τόσο η πολυδιάσπαση, όσο και οι απρόσμενες συνέπειες της αλλοπρόσαλλης ρητορικής προς πολλές κατευθύνσεις, είναι και είδος προειδοποίησης για την τοπική δεξιά. Και βέβαια η απουσία, έστω και συμβολικά μιας ακόμα δεξιάς

κυβέρνησης στην Ευρώπη είναι και αυτό πρόβλημα, αν δει κάποιος τη ευρύτερη τάση των ευρωπαϊκών εκλογών.

- **Ο Χατζηκυριάκος, πάντως, στον Φιλελεύθερο ήταν σαφής – οι Έλληνες είναι ανώριμοι, συναισθηματικοί και φορτισμένοι και δεν έπρεπε να τους αφήσουν να ψηφίσουν.** Η Ελλάδα είναι καλή ως εισαγωγικό εμπόρευμα, αλλά άμα δεν βολεύουν οι αριθμοί, ας τους κάνουν και κατοχή;
- **Ο Αβέρωφ δήλωσε στην βουλή: «..θα πρέπει να συγχαρούμε την κυβέρνηση Δημήτρη Χριστοφια για αυτόν τον διορισμό..»**. Αναφερόταν στον διορισμό ότι επικεφαλής για την κυπριακή προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν τρεις πιθανότητες αφού δεν ήταν πρωταπριλιά: είτε ο Αβέρωφ καλοπιάνει τους Ακελικούς να μη βγάλουν στην φόρα τα ιδιοκτησιακά του τώρα που καταθέτουν νόμο για την φορολόγηση του πλούτου, είτε κάνει μια τέτοια δήλωση μια φορά κάθε μερικά χρόνια για να λέει ότι είναι «αντικειμενικός», είτε πήρε γραμμή ότι ο ΔΗΣΥ μπορεί να χρειαστεί αριστερούς ψηφοφόρους αν το ΑΚΕΛ στηρίξει υποψήφιο από το κέντρο.
- Αν και έχει επιφυλάξεις για το παρών - λόγω κτηματολογίου -ιδού και μια **ενδιαφέρουσα μετατόπιση βουλευτή του ΔΗΣΥ στην βουλή**: ¨*..ο καλύτερος τρόπος για ένα κράτος να αντλήσει έσοδα σε περιόδους οικονομικής ύφεσης, είναι ο φόρος ιδιοκτησίας και γενικά του πλούτου..*» Μάριος Μαυρίδης, βουλευτής Κερύνειας.

Φίφης - Ρόζα